

Bilag 4.

Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

København, den 4. December 1936.

I Anledning af, at der i Udvalget er rejst Spørgsmaal om, hvilken Indfyldelse Ophævelsen af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed vil have paa tidligere rejste Straffesager efter denne Lovs Bestemmelser, naar der ikke er faldet Dom i Sagen, eller naar den idømte Straf ikke er fuldbyrdet paa det Tidspunkt, da Ophævelsesloven træder i Kraft, skal man meddele følgende:

Om de heromhandlede Spørgsmaal gælder Reglerne i Straffelovens § 3, der, jfr. § 2, finder Anvendelse paa alle borgerlige strafbare Forhold, herunder ogsaa det i Erhvervsfrihedsloven omhandlede. I denne Bestemmelses 1ste Stykke, der omhandler Spørgsmaalet om, hvilken Lov der skal anvendes, hvor den ved Handlingens Foretagelse gældende Lov er forskellig fra den ved Paakendelsen gældende Lov, udtales det, at Spørgsmaal om Strafbarhed og Straf afgøres efter den senere Lov, for saa vidt Afgørelsen herefter ikke bliver strengere end efter den ældre Lov. Denne Bestemmelse antages ogsaa anvendelig i Tilfælde, hvor den nye Lov hjemler fuldstændig Straffrihed for et Forhold, der efter den ældre Lov var strafbart, og Straf vil derfor ikke kunne idømmes efter Erhvervsfrihedslovens Bestemmelser paa et Tidspunkt, der ligger efter Ophævelseslovens Ikrafttræden.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en før Ophævelseslovens Ikrafttræden idømt Straf for Overtrædelse af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed vil kunne fuldbyrdes efter Ophævelseslovens Ikrafttræden, gælder Bestemmelsen i Straffelovens § 3, 2det Stykke, hvorefter den saaledes idømte Straf bortfalder, naar den paagældende Handling's Strafbarhed er bortfaldet ved Lov. Den dømte kan i saadanne Tilfælde forlange, at Spørgsmaalet om Straffens Bortfald ved Paatalemyndighedens Foranstaltning indbringes for den Ret, der har paakendt Sagen i første Instans.

I Forbindelse hermed opstaar endvidere Spørgsmaalet om, hvorvidt en før Ophævelseslovens Ikrafttræden rejst Sag for Overtrædelse af Erhvervsfrihedslovens Bestemmelser vil kunne føre til Domfældelse efter andre Straffebestemmelser end de i Erhvervsfrihedsloven indeholdte, naar denne Lov ophæves inden Sagens Paakendelse. I denne Henseende maa det, jfr. Bestemmelserne i Retsplejelovens § 908, vistnok antages, at Retten, hvor Sagen er rejst ved offentlig Paatale, ikke vil være udelukket fra at ikende Straf efter saadanne andre Straffebestemmelser under Forudsætning af, at det Forhold, hvorfor Tiltale er rejst, saaledes som det er beskrevet i Tiltalen, vil kunne henføres under de paagældende Straffebestemmelser, og for saa vidt den tiltalte ogsaa med Henblik paa Forholdets Henførelse under disse Bestemmelser har haft fyldestgørende Adgang til Forsvar. Derimod kan man formentlig ikke i Tilfælde, hvor Sagen er rejst ved privat Paatale, antage, at Retten vil kunne anvende andre Straffebestemmelser, medmindre det drejer sig om Straffebestemmelser, der ligeledes er privat Paatale undergivet, og som er paaberaabt af den sagsøgende Part.